

Pomimo tych przekroczeń Rumunia nie przyjęła planów dotyczących tej strefy pod kątem zgodności z art. 23 ust. 1 dyrektywy, w szczególności z obowiązkiem podjęcia odpowiednich działań, aby okres przekroczenia dopuszczalnych wartości dla PM10 był możliwie jak najkrótszy. Naruszenie to wynika z długiego okresu, w którym odnotowano przekroczenie, długich terminów przewidzianych na usunięcie przekroczeń, braku niektórych elementów wymienionych w sekcji A załącznika XV do tej dyrektywy oraz faktu, że plany nie uwzględniają wszystkich głównych przyczyn przekroczenia wartości dopuszczalnych, a także nie ustanawiają wystarczająco odpowiednich działań w celu zapewnienia zgodności z wartościami dopuszczalnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 152, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2018 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-642/18)

(2018/C 445/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán, E. Sanfrutos Cano i F. Thiran, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie na podstawie art. 258 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że
  - nie przyjmując planów gospodarki odpadami zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy⁽¹⁾ lub nie dokonując przeglądu owych planów, jak wskazano w dyrektywie 2008/98/WE w odniesieniu do wspólnot autonomicznych Aragonii, Balearów, Wysp Kanaryjskich i Madrytu oraz Ciudad Autónoma de Ceuta, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 28 ust. 1 i art. 30 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE oraz
  - nie informując Komisji oficjalnie o przyjęciu lub przeglądzie planów gospodarki odpadami w odniesieniu do wspólnot autonomicznych Aragonii, Balearów, Wysp Kanaryjskich i Madrytu oraz Ciudad Autónoma de Ceuta, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 33 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE.
- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Królestwo Hiszpańskie uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie ww. przepisów dyrektywy 2008/98/WE, nie podejmując wymaganych działań przed dniem 14 września 2017 r., będącym terminem wyznaczonym w uzasadnionej opinii z dnia 14 lipca 2017 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 312, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2018 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-664/18)

(2018/C 445/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Norris-Usher, K. Petersen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że: w dalszym ciągu przekraczając roczne wartości dopuszczalne dla NO₂ w strefach UK0001 (Greater London Urban Area); UK0002 (West Midlands Urban Area); UK0003 (Greater Manchester Urban Area); UK 0004 (West Yorkshire Urban Area); UK 0013 (Teesside Urban Area); UK0014 (The Potteries); UK0018 (Kingston upon Hull); UK0019 (Southampton Urban Area); UK0024 (Glasgow Urban Area); UK0029 (Eastern); UK0031 (South East); UK0032 (East Midlands); UK0033 (North West & Merseyside); UK0034 (Yorkshire & Humberside); UK0035 (West Midlands) i UK0036 (North East), jak również godzinowe wartości dopuszczalne dla NO₂ w strefie UK0001 (Greater London Urban Area) od momentu wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2010 r. wartości dopuszczalnych, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nie zastosowało się do art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE ⁽¹⁾ w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy;
- stwierdzenie, że: od dnia 11 czerwca 2010 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom spoczywającym na nim na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE w związku z załącznikiem XV do tej dyrektywy w odniesieniu do wyżej wymienionych stref, a w szczególności w odniesieniu do zobowiązania, o którym mowa w art. 23 ust. 1 akapit drugi, aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy.
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od 2010 r. roczne wartości dla NO₂ zostały przekroczone w 16 strefach i aglomeracjach, a godzinowe wartości zostały przekroczone w 1 strefie. Przekroczenia te same w sobie stanowią naruszenie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy.

Mimo ciągłego naruszania art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nie przyjęło planów ochrony jakości powietrza, które określają odpowiednie działania, tak aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy. Niewystarczalność odpowiednich działań przewidzianych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej wynika z czasu trwania okresu, w którym dopuszczalne wartości zostały przekroczone, wielkości tych przekroczeń i tendencji ich przekraczania, a także szczegółowej analizy każdego z odpowiednich planów jakości powietrza dotyczących 16 stref i aglomeracji, które są przedmiotem niniejszej skargi.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. 2008, L 152, s. 1).